

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/159/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615205755
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615205755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: UK Profit, s. r. o., so sídlom Nitra, ul. Hornočermánska č. 797/59, IČO: 35 937 815, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom V., ul. K. č. XX, proti žalovaným: 1/ Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Z. č. XXX, 2/ L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Z. č. XXX, o zaplatenie sumy 1.466,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/227/2015-51 zo dňa 16.12.2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

N a r i a d ť u j e okresnému súdu vykonať opravu identifikačného čísla žalobcu v úvodnej časti rozsudku tak, že správne má znieť: 35 937 815.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 8C/227/2015-51 zo dňa 16.12.2015 žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaným právo na náhradu trov konania nepriznal.

Konštatoval, že predmetom konania začatého 01.07.2015 bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny 1.466,98 eur spolu s úrokom 0,65 eur a zmluvným úrokom z omeškania 57,40 eur, zákonným úrokom z omeškania 124,72 eur a úrokom z omeškania 5,15 % ročne z 1.466,98 eur od 09.09.2014 do zaplatenia s náhradou trov konania.

Súd postupujúc podľa označenej právnej úpravy (§ 1 ods. 3, § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 1, 2 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákona o spotrebiteľských úveroch“) účinného k 03.03.2005, § 261 ods. 3 písm. d/ účinného k 03.03.2005 Obchodného zákonníka, § 497, § 499 Obchodného zákonníka a § 120 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) žalobu zamietol. Dôvodom bolo nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcom. Napriek výzve uznesením súdu č. k. 8C/227/2015-29 zo dňa 24.08.2015 na doplnenie v nej uvedených (podrobným spôsobom) skutkových tvrdení žalobca tvrdenia uvedené v žalobe podaním doručeným súdu 12.10.2015 doplnil opäť len všeobecne. Nevyužil ani možnosť splnenia dôkaznej povinnosti prednesom relevantných (z uvedeného uznesenia súdu známych) skutkových tvrdení na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Žalobca neodôvodnil ani len pasívnu vecnú legitimáciu každého žalovaného. V žalobe a jej doplnení používa jednotné číslo mužského tvaru slova odporca, takže nie je zrejmé, prečo za účastníčku označil aj žalovanú 2/. Nedoplnil základné zákonné obligatórne náležitosti úverového zmluvného vzťahu účastníkov konania s dôrazom na ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce zmluvu o úvere a zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku zmluvy. Rovnako absentuje uvedenie výšky reálne čerpaného povoleného prečerpania k účtu (žalobca uviedol len sumu úverového rámca

dohodnutú v zmluve), čo znemožňuje zistenie skutočnej výšky dlhu žalovaných. Neuviedol ani dobu vzniku povoleného prečerpania na účte (v prípade tranžového čerpania neuviedol konkrétny dátum vzniku povoleného prečerpania a jeho výšku, ani dátum jeho úplnej alebo čiastočnej úhrady). Neuviedol, kde a kedy sa účastníci zmluvy dohodli na možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania a za akých podmienok k nej mohlo dôjsť. Nešpecifikoval dôvod (konkrétne porušenie povinnosti - ktorej, kedy k nemu došlo) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nie je preto možné preskúmať ani to, či bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 8, resp. 9 Občianskeho zákonníka (keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru malo dôjsť v roku 2012, kedy už táto právna úprava bola účinná). Neuvedenie presnej doby čerpania úveru a tvrdení o tom, či a kedy bola aspoň jeho časť splatená, neumožňovalo súdu splniť si povinnosť podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a ex officio skúmať, či nedošlo aspoň k čiastočnému premlčaniu žalovaného nároku. Žalobca neuviedol ani to, z čoho pozostáva uplatnená istina 1.466,98 eur, za aké obdobie a z akej istiny je uplatnený zmluvný úrok 57,40 eur, úrok z omeškania 124,72 eur. Nad rámec súd pripomenul, že v predloženej zmluve z 03.03.2005 chýba dojednanie v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorej neuvedenie zakladá zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Aj keď je kontokorentný úver špecifickým druhom úveru, uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v čase uzatvorenia zmluvy bolo možné. Vzhľadom na podstatu ročnej percentuálnej miery nákladov zákonodarca umožnil aj dojednanie podmienok závislých od objektívnych skutočností, pri splnení ktorých môže byť ročná percentuálna miera nákladov upravená (konkrétne v § 4 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy dňa 03.03.2005. Rovnako bola obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch) suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré však v zmluve uzatvorenej účastníkmi absentujú. Súd však pre nesplnenie povinnosti tvrdenia žalobcom nevedel, v akej výške bol kontokorentný úver reálne čerpaný, ani či a akú sumu žalovaní vrátili, čo znemožňuje vypočítať ich skutočný dlh (ak existuje, alebo ak nie je premlčaný). Ďalej súd poukázal na to, že žalobcu v obdobných skutkových a právnych veciach niekoľkokrát vyzýval na splnenie dôkaznej povinnosti a poučil ho, že odkaz na obsah pripojeného elektronického nosiča a listinné dôkazy je nepostačujúci. Napriek tomu žalobca v zaužívanej praxi pokračuje. Nesplnenie procesnej povinnosti predniesť relevantné, základné skutkové tvrdenia nie je dôvodom odročenia pojednávania. Je úlohou žalobcu uplatniť riadne nárok a poskytnúť relevantné skutkové tvrdenia. Úlohou súdu je skontrolovať správnosť týchto skutkových tvrdení a ich súlad s predloženými listinnými dôkazmi. Súd poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (napr. Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/369/2012-83 zo dňa 13.02.2013, sp. zn. 9Co/513/2013 zo dňa 28.11.2013), ktorý uvádza, že súd musí mať nárok pri jeho priznávaní dostatočne, bezpečne preukázaný, vyčísliteľný z jednotlivých položiek tak, aby mohol v rámci rozhodovacej činnosti zároveň prekontrolovať celkovú výšku žalobcom uplatneného nároku. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešní v celom rozsahu v konaní boli žalovaní, ktorí nenavrhli prisúdenie náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť mu uplatňovanú pohľadávku v plnom rozsahu alebo rozsudok okresného súdu zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie. Namietal, že súd nesprávne vec právne posúdil, tým že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tvrdenie súdu, že nedoplnil podanie podrobne, ale len všeobecne, považoval za zavádzajúce. Už v návrhu na vydanie platobného rozkazu veľmi podrobne uviedol všetky skutočnosti a náležitosti z ktorých vyplýva pohľadávka žalovaných. Čo sa týka nepreukázania pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko podľa súdu používa jednotné číslo uviedol, že v žalobe bolo použitie jednotného čísla administratívnu chybou. Následne v doplnení podania už bolo používané žalovaný 1/ a žalovaný 2/. V petite návrhu na vydanie platobného rozkazu je použité množné číslo. Pokiaľ súd uviedol, že považuje úver za bezúročný a bez poplatkov lebo absentuje obligatórna náležitosť zmluvy - RPMN mal žalobca za to, že došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Podľa žalobcu súd nesprávne vyhodnotil dôkaz - zmluvu o kontokorentnom úvere a to z dôvodu, že ju označil ako spotrebiteľský úver a aplikoval zákon o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o kontokorentnom úvere nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko ide o úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte,

čo znamená, že podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch „zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu“. Nie je preto obligatórnou náležitosťou zmluvy o kontokorentnom úvere to, čo uvádza súd a to uvedenie RPMN v zmluve.

Ďalej žalobca poukázal na to, že riadne odôvodnil žalobný návrh a podrobne popísal všetky skutočnosti, ktoré viedli k uplatňovaniu pohľadávky súdnou cestou. V tejto súvislosti uviedol skutočnosti zhodné ako v podaní označenom „doplnenie podania na výzvu súdu zo dňa 24.08.2015“, ktoré došlo súdu dňa 12.10.2015 (č.l. 32 spisu). Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal o také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré sa v plnej miere vysporiada so všetkými skutočnosťami uvedenými vyššie. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že ako dôkaz ku skutočnostiam uvedeným vyššie zaslal súdu výpisy z účtu, prehľad transakcií a výpis úveru žalovaných. V prehľade transakcií, ktorý končí práve odstúpením od zmluvy je zostatok na účte žalovaných ku dňu odstúpenia od zmluvy na str. 4 ako prevod z úveru čerpanie - 1.466,98 eur, čo je rovnaká suma ako je uvedená aj na odstúpení od zmluvy. Táto suma predstavuje rozdiel medzi vkladmi a výbermi žalovaných za celé trvanie zmluvného vzťahu. Presné jednotlivé položky vkladov a výberov sú podrobne uvedené vo výpisoch z účtu a v prehľade transakcií, ktoré na seba nadväzujú. Tieto dokumenty sú generované zo systému banky a predstavuje ten najpodrobnejší rozpis jednotlivých položiek. Kontokorentný úver ako uviedol vyššie je povoleným prečerpaním účtu a nie „špecifickým druhom úveru“ ako uvádza prvostupňový súd, ktorý uvádza aj, že „uvedenie RPMN bolo možné“. Uvedenie RPMN je buď povinné alebo nie a nie je mu zrejmé, čo súd formuláciou „bolo možné“ mal na mysli. Ku RPMN a jej uvedenia v zmluve sa vyjadril vyššie. Mal za to, že prvostupňový súd porušil rovnosť konania a neprímerane zvýhodnil žalovaných a preto je možné jeho rozhodnutie považovať za arbitrárne. Z dôvodov vyššie uvedených je možné rozhodnutie súdu považovať za nepreskúmateľné.

Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.) pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V danom prípade žalobca v žalobe z 29.06.2015 všeobecne uviedol, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, Suché Mýto č. 4, IČO: 00 151 653 (ďalej „banka“) dňa 22.09.2009 ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie balíka produktov a služieb, a to vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX a po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky poskytnutie povoleného prečerpania. Žalovaný využil možnosť čerpania úveru, nedodrжал podmienky jeho riadneho splácania, preto banka listom z 19.12.2012 od zmluvy odstúpila a vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Výška pohľadávky ku dňu vyhotovenia oznámenia odstúpenia od zmluvy bola 1.446,89 eur. Pohľadávka bola postúpená zmluvou zo dňa 27.09.2013 o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE pôvodným veriteľom na DPS financial consulting, s.r.o., Trnava a následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014 z 08.09.2014 na žalobcu. Pohľadávka žalobcu, ktorá je predmetom žaloby predstavuje dlh žalovaného zo zmluvy, ku dňu postúpenia pohľadávky v celkovej sume 1.649,75 eur. Žalovaná suma pozostáva: - istina vo výške 1.466,98 eur, - riadny úrok vo výške 0,65 eur, - úrok z omeškania zmluvný vo výške 57,40 eur, - úrok z omeškania zákonný vo výške 124,72 eur vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si zároveň uplatňoval aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.466,98 eur od 09.09.2014 (deň nasledujúci po postúpení pohľadávky) do zaplatenia. K žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby z 22.09.2009, odstúpenie od zmluvy zo dňa 19.12.2012 adresované žalovaným 1/ a 2/, zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.09.2013 s prílohou č. 1 a z 08.09.2014 s prílohou č. 1, oznámenie o postúpení pohľadávok z 11.10.2013 a z 25.09.2014 adresované žalovaným 1/ a 2/.

Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži k vymedzeniu predmetu konania po skutkovej stránke a k jeho identifikácii, ktorá umožňuje odlíšenie od predmetu iných konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností je jednou z podstatných náležitostí riadneho návrhu na začatie konania. Ak žaloba neobsahuje všetky podstatné náležitosti, sudca alebo poverený zamestnanec súdu podľa § 43 ods. 1 O. s. p. vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú

určí a ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení zároveň uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

Okresný súd v prejednávanej veci podľa vyššie uvedených procesných pravidiel postupoval keď uznesením č. k. 8C/227/2015-29 zo dňa 24.08.2015 vyzval žalobcu cestou jeho splnomocneného zástupcu na opravu a doplnenie žaloby z 29.06.2015 o požadované skutkové tvrdenia (- odôvodniť pasívnu vecnú legitimitáciu každého žalovaného, - základné zákonné obligatórne náležitosti úverového zmluvného vzťahu účastníkov s dôrazom na ustanovenia Obchodného zákonníka o úvere a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku zmluvy, - výšku dohodnutého poskytnutého povoleného prečerpania k účtu, - údaj o výške dohodnutého úročenia povoleného prečerpania k účtu, - výšku skutočného čerpaného povoleného prečerpania k účtu, - dobu vzniku povoleného prečerpania na účte (v prípade tranžového plnenia uviesť konkrétny dátum vzniku povoleného prečerpania a jeho výšku, aj dátum o jeho úplnej alebo čiastočnej úhrade), - uviesť dôvod mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania, - kde a kedy sa účastníci dohodli na mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania, za akých podmienok, - či bolo dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania, za akých podmienok, - či bolo dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania porušenie povinnosti žalovanej, ktorej, kedy k nemu došlo, - dohodnuté zmluvné podmienky splácania povoleného prečerpania k účtu, - presné zloženie žalovanej istiny 1.466,98 eur, - uviesť, za aké obdobie a z akej istiny je uplatnený zmluvný úrok 57,40 eur, za aké obdobie a z akej výšky istiny, - označiť zákonnú percentuálnu výšku, v ktorej je vypočítaný úrok z omeškania 124,72 eur, za aké obdobie, z akej istiny, - označiť zákonné percentuálnu výšku, v ktorej je vypočítaný úrok z omeškania 124,72 eur, za aké obdobie, z akej istiny, - kedy a akým spôsobom žalobca, resp. niektorý z jeho právnych predchodcov dodržal ust. § 53 ods. 8 (resp. ods. 9 po prečíslovaní) Občianskeho zákonníka, - odôvodniť označený počiatok omeškania, - preukázať doručenie odstúpenia od zmluvy každému zo žalovaných.

V doplnení podania na výzvu súdu žalobca uviedol nasledovné: Dňa 16.09.1996 uzatvorili žalovaný 1/ a žalovaný 2/ ako dlžník s pôvodným veriteľom - bankou v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvu o sporozírovom účte. Dňa 26.01.2005 uzatvorili žalovaný 1/ a žalovaný 2/ dodatok č. 1 ku zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. (resp. ku zmluve o sporozírovom účte) a následne zmluvu ktorú už súdu zaslal. Banka poskytla žalovanému povolené prečerpanie k účtu formou kontokorentného úveru dňa 03.03.2005, kedy uzatvorili žalovaný 1/ a žalovaný 2/ ako dlžníci s pôvodným veriteľom - bankou v súlade s príslušnými ust. Obchodného zákonníka zmluvu o kontokorentnom úvere. Na základe uzavretej zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ kontokorentný úver č. XXXXXXXXXXX/X k sporozírovému účtu žalovaných č. XXXXXXXXXXX/XXXX do výšky úverového rámca 33.000,- Sk (1.095,40 eur) s dohodnutou premenlivou úrokovou sadzbou, ktorej výška ku dňu uzavretia zmluvy bola 11,15 % p.a. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne k poslednému dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 02.03.2006. Išlo v poradí o druhú uzatvorenú zmluvu o kontokorentnom úvere. Pre informáciu zaslal žalobca aj zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXX/X/X. Banka sa zaviazala poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu dlžníka aj v prípade ak nebude existovať dlžníkova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet a to do výšky úverového rámca (t.j. aj v prípade, že žalovaný nebude mať na účte vlastné finančné prostriedky). Čerpanie úveru bol dlžník (žalovaný) oprávnený požadovať až do dňa konečnej splatnosti úveru, v rozsahu úverového rámca dohodnutého v čl. 1 zmluvy (čl. II. bod 1 zmluvy). Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa zaviazali splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky podľa sadzobníka a náklady banky spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky (čl. II. bod 4 zmluvy). Podľa čl. III. bod 1 zmluvy bola zmluva uzavretá na dobu určitú a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu 1 roka, ak dlžník neoznámí banke najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65 roku veku dlžníka. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ banke neoznámili, že nemajú záujem o predĺženie doby zmluvy. Využili možnosť čerpania úveru od banky avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržali a dostali sa so splácaním dlhu do omeškania. Keďže žalovaný 1/ a žalovaný 2/ nedodržali platobnú disciplínu na ktorú sa zaviazali v zmluve, banka listom zo dňa 19.12.2012 odstúpila od zmluvy s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy

a zároveň k tomuto dňu vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Výška pohľadávky banky ku dňu vyhotovenia oznámenia o odstúpení od zmluvy bola vo výške 1.446,89 eur. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ banke uplatnenú pohľadávku nezaplatili. K doplneniu pripojil prílohy: prehľad pohybov na účte, históriu jednotlivých transakcií, výpis z úveru, prehľad transakcií, zmluvu o sporozírovom účte, dodatok č. 1 ku zmluve o bežnom účte, zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že vychádzajúc z vyššie uvedených podaní a pripojených listín žalobca svoje skutkové tvrdenia doplnil len všeobecne a preto pre nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcom žalobu zamietol.

Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ sa veriteľ domáha splnenia dlhu, je na ňom, aby preukázal vznik splatnej pohľadávky voči dlžníkovi; pokiaľ bolo preukázané, že taká pohľadávka skutočne vznikla, môže sa dlžník brániť tvrdením, že táto pohľadávka už zanikla.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy k preukázaniu svojich tvrdení. Súd rozhoduje, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Ak neoznačí účastník dôkazy potrebné k preukázaniu svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli vykonané. Právna úprava tzv. dôkaznej povinnosti ukladá účastníkovi, aby k doloženiu svojich tvrdení (povinnosť tvrdenia podľa § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O. s. p.) označil dôkazy (dôkazná povinnosť podľa § 120 ods. 1 O. s. p.). Nesplnenie tejto povinnosti má za následok nepriaznivé rozhodnutie v podobe neúspechu v spore. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré konkrétne musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. Odtiaľ potom vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda kto z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať.

Krajský súd zhodne s okresným súdom konštatuje, že žalobca z hľadiska jeho postavenia v tomto sporovom konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní existencie dlhu na strane žalovaných. V súvislosti s úverovým zmluvným vzťahom neboli hlavne zrejme zákonné obligatórne náležitosti, výška reálne čerpaného povoleného prečerpania k účtu, akú sumu žalovaní vrátili, podmienky splatnosti povoleného prečerpania, dôvod vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, preukázanie odstúpenia od zmluvy, z čoho pozostáva uplatnená istina 1.466,98 eur, za aké obdobie a z akej istiny je uplatnený zmluvný úrok z omeškania 57,40 eur a zákonný úrok z omeškania 124,72 eur. Na všetky tieto rozhodné skutočnosti bol žalobca súdom vyzvaný za účelom doplnenia, ktorý na ne nereagoval. V odvolaní uviedol skutočnosti zhodné ako v podaní označenom „doplnenie podania na výzvu súdu zo dňa 24.08.2015“. Pokiaľ poukazoval v súvislosti so žalovanou sumou 1.466,98 eur na zaslané výpisy z účtu, prehľad transakcií a výpis úveru žalovaných tak s týmito sa nebolo možné uspokojiť lebo súdu muselo byť z čoho má nárok pozostávať, aby mohol skontrolovať jeho správnosť. Krajský súd sa preto plne stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, dôvody rozsudku považuje za výstižné a taktiež v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne poukazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní hmotnoprávných podmienok uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, krajský súd rozsudok okresného súdu, ktorý žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a to vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, ako správny podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnili a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Podľa ust. § 222 ods. 3 O. s. p. za podmienok ust. § 164 O. s. p. odvolací súd nariadil okresnému súdu opravu identifikačného čísla žalobcu v úvodnej časti rozsudku. Okresný súd uviedol IČO: 35 937 515, pričom správne má byť „IČO: 35 937 815“ (viď výpis z obchodného registra).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.